

[Nørgaard Sørensen]

ment, at betænkningen kan bruges til noget særligt.

I stedet har ministeren fundet ud af, at der skal indføres forpraktik. Det er ikke noget nyt synspunkt. Det er et forslag, undervisningsministeren i sin tid som oppositionspolitiker forgæves fremførte hver samling. Vi synes, det er et meget pauvert resultat af overvejelserne. Indførelse af forpraktik vil være en tilbagevendende til et forhistorisk uddannelsessystem. For os at se bliver ingen eksisterende problemer løst. Kapaciteten vil ikke blive udvidet. Niveaue i uddannelserne vil ikke blive hævet ved indførelse af forpraktik. Ved indførelse af forpraktik gør man ufaglært beskæftigelse til adgangskrav til social- og sundhedsuddannelserne. Det er og bliver indførelse af en ny flaskehals i systemet, og vi har ikke brug for nye flaskehalse, men derimod for at fjerne de eksisterende. Derfor vil vi også fra socialdemokratiets side advare undervisningsministeren mod at tage et sådan skridt, fordi vi faktisk kun finder ret så negative perspektiver knyttet til det.

Det allersidste, jeg skal sige, er, at den væsentligste flaskehals i vort uddannelsessystem er mangelen på lære- og praktikpladser. For os at se vil en langsigtet og hensigtsmæssig foranstaltning for at fjerne den flaskehals og det resourcespild, der er knyttet til det, være en fjernelse af mesterlæren. Undervisningsministeren siger det modsatte. EFG og mesterlæren skal bestå sideløbende – og det endda på områder, hvor organisationerne ikke mener det, og hvor de har udtalt sig direkte for indførelse af et enstrengt system. For os at se er og bliver det skadeligt, ikke mindst for praktikpladssituationen. Men vi går ud fra, at vi snart skal diskutere dette lære- og praktikpladsproblem særskilt her i folketinget, i og med at ministeren jo har bebudet en redegørelse om lære- og praktikpladsproblemerne. Derfor skal jeg blot slutte med at spørge ministeren, hvornår den redegørelse, som vi selvfølgelig ser frem til med stor interesse, kommer.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg skal ikke kunne sige, hvorfra det arbejdsløshedstal på 400.000, som hr. Nørgaard Sørensen nævnte har stået i Jyllands-Posten den 2. januar 1983, stammer. En nærliggende

forklaring er måske, at der er tale om en trykfejl. I hvert tilfælde ligger det sådan – hvad hr. Nørgaard Sørensen vil kunne forvise sig om ved at læse regeringens investeringsfremmeprogram – at regeringens officielle skøn for ledigheden for 1983 ligger på op mod 285.000. Der er tale om en beklægt, mindre stigning i arbejdsløsheden fra 260.000 i 1982 til 285.000 i 1983, men hr. Nørgaard Sørensen kunne lige så godt hæfte sig ved det positive træk i udviklingen, nemlig at der er tale om en uændret beskæftigelse fra 1982 til 1983.

Det eneste, jeg har sagt, er, at den eneste måde, hvorpå man på lang sigt kan skaffe de unge varige arbejdspladser, er ved at sætte gang i den økonomiske aktivitet. Selv nok så mange, selv nok så gode uddannelser vil ikke løse beskæftigelsesproblemerne, hvis ikke der er arbejdspladser, når folk kommer ud af uddannelsessystemet. Det var blot det synspunkt, jeg ville fremhæve.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg ved fra arbejdet i finansudvalget, at de tal, vi har fået fra finansministeren, går på et skøn for 1983 på 285.000 fuldtidsledige. Men jeg synes, det er en lidt mærkværdig forklaring, hr. Fogh Rasmussen kommer med i dag. Der står rent faktisk i Jyllands-Posten den 2. januar i et svar fra statsministeren på et spørgsmål, om det eventuelt kunne forventes at komme helt op på 400.000 ledige i 1983, at det vil statsministeren så sandelig ikke udelukke. Vil det ikke være en idé, om hr. Fogh Rasmussen, inden han skønnede heroppe fra talerstolen, at der muligvis kunne være tale om en trykfejl, spurgte statsministeren, om dette var tilfældet?

Sonja Mikkelsen (S):

Undervisningsministeren siger i denne redegørelse, at han vil have åben adgang til uddannelserne, også til de videregående uddannelser. Det lyder godt, men at sige det på baggrund af, hvad der i øvrigt står i denne redegørelse, er uhæderligt over for de unge. Det vækker nogle forhåbninger, som der ikke er belæg for i redegørelsen. I redegørelsen opstiller ministeren så mange betingelser for den såkaldte åbenhed, at der reelt ikke er